

lignende Tilladelse skulde gives, naar der var Spørgsmaal om Ægteffab med Broderens frastilte Hustru.

Jeg troer ikke, at jeg har nødig at gaae tilbage til Loven eller til de Bestemmelser, som vare gjældende i det forrige Aarhundrede, eller de Dispensationer fra disse Love, som da fandt Sted, thi de ere jo nu faldne bort; man maa holde sig til de nu gjældende Regler og spørge om de Dispensationer, som nu ere tilbage, kunne falde bort eller ikke. Jeg troer da, at en væsentlig Tvivl, foruden den specielle Grund, jeg nu har nævnet, ligger deri, at man derved rokker ved hele Grundlaget for vor Ægteffabsret, der, som den ærede Rigsdagsmand ganske rigtigt har anført, hvad de forbudne Grader angaaer, er at søge i den mosaiske Lov; det er nemlig de samme Grader, som ere forbudne der, enten udtrykkeligt eller derved, at de antages at staae i Klasse med disse, som nu ere forbudne, men dog ikke alle aldeles absolut; der gives nemlig visse Tilfælde, hvor der kan dispenseres. Jeg troer som sagt, at det har sin Mislighed at rokke ved selve Fundamentet, uden at man tager den hele Ægteffabsmaterie under nærmere Overveielse.

Jeg skal hertil føie den Bemærkning, at, naar man vilde give en saadan Lov som den antydede, saa kunde den dog neppe blive ganske almindelig; den maatte da vel indskrænkes til de kristne Undersaatter; thi det kan vel ansees for utvivlsomt, at de jødiske Undersaatter ikke kunne erholde Tilladelse til at indgaae de Ægteffaber, som her ere nævnte, ialtsald ikke Ægteffab med Broders Enke, da det er udtrykkelig forbudt i Mose Lov. Men jeg vilde ansee det for uheldigt, om der i en saadan almindelig Lov skulde gjøres Forskiel med Hensyn til Religionsbekjendelsen.

Orsted: Aarsagen, hvorfor jeg ønskede, at det maatte komme under Afstemning, om denne Forespørgsel maatte fremsættes eller ikke, og hvorfor jeg stemte derimod, er den, at jeg fandt, at denne Sag ikke er af den Betskaffenhed, at man burde uleilige Ministeren med at afgive Erklæring om, hvorvidt han var betænkt paa at fremkomme med en saadan Lov. Saa-danne Forespørgsler kunne være ret passende,

naar der handles om Love, hvortil der er stor Trang, eller hvorfor der ialtsald er en udbredt Stemning i Landet, og som det derfor er et almindeligt Folkeønske maatte udfomme, uden at man veed, om Ministeriet er villigt til at indgaae derpaa; men jeg troer, at den Gjensand, som den ærede Interpellant har sat under Overveielse, er af dem, om hvilke der allermindst herfter Dnske om at faae en ny Lov. Hvad den ærede Interpellant har udtalt om det Historiske i Sagen, er virkelig fuldt af meget betydelige Feil; men jeg skal ikke indlade mig derpaa, da det ialtsald ikke her kan komme under Spørgsmaal. Hvad derimod den nærværende Tingenes Tilstand angaaer, er der meget saa Tilfælde, hvor man paa Grund af Slægtffab og Svogerffab behøver at indkomme med Ansøgning om Dispensation med Hensyn til Ægteffab, og der er meget saa og maaskee ingen Lovgivning i Europa, som i saa Henseende viser saa megen Lempelighed som den danske. Den Uleilighed, der kan være forbunden med i de omhandlede Tilfælde at søge Dispensation, er yderst ubetydelig, og Enhver maa erkende, at de Tilfælde, der ere nævnte, ere af den Betskaffenhed, at det maa beroe paa specielle Omstændigheder, hvorvidt Ægteffabet uden Forargelse og Skade kan tilstedes eller ikke. Det eneste af de nævnte Tilfælde, hvor om der i saa Henseende kunde være Spørgsmaal, er Ægteffabet med Broders Enke; men den høitærede Minister har oplyst, hvorledes de samme Bestemmelser, som anvendes med Hensyn hertil, ogsaa maae anvendes med Hensyn til Ægteffab med den Person, der maa sættes ved Siden af Broders Enke. Og med Hensyn til slige Tilfælde er Sagen ikke altid uden Betænkkelighed, og der er indtruffet det Tilfælde, at Ægteffabet er blevet nægtet, naar En vilde gifte sig ikke med sin Broders Enke, men med sin Broders frastilte Hustru eller med en Person, der var besvangret af hans Broder; og endelig er det vist, at man kan ikke bevilge saadanne Ægteffaber, naar de ansøges af jødiske Undersaatter. Man havde for saa Aar siden et Exempel paa, at en Jøde vilde gifte sig med sin Farbroders Enke, hvilket blev afslaaet, efterat Betænkning derover var indhentet fra Forstanderskabet for den mosaiske Menighed i